

Luovuus tuo iloa ja riemua AteljeeGalleria Virpi & Orbissa

Vuolijoella AteljeeGalleria Virpi & Orbissa on sukulaisia vieraisilla. *Luovuuden iloa* -näyttelyssä nähdään seitsemän taiteilijaa, jotka kaikki yhdistyvät perhesitein. Kotigallerian yli 150 vuotta vanhat hirsiseinät täyttävät **Kaarina Kellomäki, Mirja Yli-Vakkuri, Liisa Heinonen, Arvo Heikkilä, Aino Karilas, Anna-Maija Yli-Vakkuri ja Virpi Yli-Vakkuri**. Vaikka suku seikkailee taiteen piirissä, on taiteen eri tyylilajit ilahduttavan monipuolisesti esillä. Näytteillä on akvarelleja, öljyvärimaalauksia, sekatekniikkaa, lasitaidetta, esinekoosteita ja kiviveistoksia.

Galleriaemäntä Virpi Yli-Vakkurille Luovuuden iloa -näyttely on ensimmäinen vierailevien taiteilijoiden näyttely AteljeeGalleria Virpi & Orbissa.

– Kokeilen tänä kesänä galleristina oloa, ilolla esittelen välillä muidenkin töitä, Yli-Vakkuri kertoo näyttelyn avaistilaisuudessa.

Onneksi AteljeeGalleria Virpi & Orbi ei silti ole jäänyt ilman Virpi Yli-Vakkurin kauniisti muovautuvia graniitti-veistoksia.

Vanha saa uuden elämän

Vaikka näyttelyn taiteilijat

Aino ja Pekka Rahikainen esiintyvät Luovuuden iloa -näyttelyn avajaisissa. Oikealla galleristi Virpi Yli-Vakkuri.

löytyivät mukavasti oman suvun keskuudesta, on moni näyttelyyn osallistuva taiteilija kiertänyt myös kansainvälisiä reittejä. Tekstiilitaiteilija Kaarina Kellomäki on suunnitellut painokangaskuoseja yli tuhannelle suomalaiselle ja ulkomaiselle tekstiilifirmalle ja myös Marimekolle useita kuoseja, jotka vieläkin ovat käytössä.

Kaarina Kellomäki on ympäristötaiteen pioneeri; jo 1960-luvulla ekologisuus ja ympäristö olivat hänen taiteensa lähtökohtina.

– Teen tekstiili- ja ympäristötaidetta. Ne katoavat ajan myötä, luontoon ei jää mitään muuta jäljelle kuin valokuvat,

kuvailee Kellomäki. Kesän näyttelyssä on Kellomäeltä nähtävissä kierrätyslasista valmistettuja taideteoksia ja puutarha-aiheisia maalauksia. Pian myös AteljeeGallerian vierailijat saavat kokea luomisen riemun, sillä heinäkuussa gallerian pihalla avautuu Kellomäen aloittama ympäristötaideteos, jota yleisö saa kehittää eteenpäin.

Mirja Yli-Vakkuria kiehtoo myös vanhan tavarun uusio-käyttö. Hänen töidensä lähtökohtana ovat vanhat esineet, jotka ovat melkein painuneet jo unohduksen syövereihin. Yksittäiset esineet synnyttävät taiteilijan mielessä erilai-

sia tunnelmia ja kertomuksia. Liisa Heinonen on ollut mukana perustamassa Kangasalan Kuvataiteen Ystävät ry:tä. Häneltä on esillä taidokkaalla tekniikalla tehtyjä öljyväri- ja akryylimaalauksia. Hän maalaa myös akvarelleja ja kauniita muotokuvia. Heinosella on taito maalata muotokuvilleen sielu.

Käsien vapina ei estä

Arvo Heikkilää kiehtoi taiteilijauransa alussa erityisesti venäläinen taide. Arvo Heikkilä on asunut 19 vuotta Kanadassa, ja tämä näkyy myös hänen teoksissaan. Arvon työt ovat värikkään kylläisiä öljyväritöitä. Aino Karilalta puolestaan on esillä Virpi & Orbissa kauniita akvarellimaalauksia. Karilas on maisema-arkkitehtiopiskelija Aalto-yliopistosta. Anna-Maija Yli-Vakkuri on akryylimaalari, joka ei anna käsien vapinan estää maalaamista. Hän sairastaa MS-tautia, mutta ei halua jäädä vain katselijan rooliin. Yli-Vakkuri rohkaisee myös muita taiteen pariin ja iloitsemaan väreistä. Hän haluaa viestittää, että vaikka ruumis asettaisikin omat esteensä, niin taide on se joka parantaa ja antaa voimia.

IRENE RIIHIMÄKI

Kaarina Kellomäen tauluista näkyy taiteilijan pitkä kokemus tekstiilien parissa.

Kaarina Kellomäen ympäristötaideteos AteljeeGalleria Virpi & Orbissa 4.7. Taideteos on yleisön jatkettavissa seuraavana päivänä. Taiteilijat Mirja Yli-Vakkuri, Anna-Maija Yli-Vakkuri ja Arvo Heikkilä ovat tavattavissa galleriassa

17.7. ja Kaarina Kellomäki ja Liisa Heinonen 7.8. Osa näyttelyn teoksista vaihtuu kesän kuluessa. Konsertti Juhani ja Loviisa -dialogit esitetään heinäkuussa. Libretto perustuu Hella Wuolijoen Niskavuoren nuori emäntä -teokseen.

Mirja Yli-Vakkurin taide tarjoaa merkityksiä ja yllätyksiä

Mirja Yli-Vakkuri tekee taiteellaan taikatemppeja. Taiteilija muuttaa unohtuneesta materiaalista hengen tuotetta: vanha muovautuu hänen käsissään uudeksi ja unohdettu esine saa jälleen elämän. Yli-Vakkurin työt ovat monitasoisia esinekollaaseja, jotka saavat nauramaan ennakkoluulottomilla ratkaisullaan, mutta myös pohtimaan esineiden vakavampaa symboliikkaa ja tarkoitusta.

Mirja Yli-Vakkuri pääsi luovan työn makuun suoritettuaan Alfa-Art taideoppilaitoksen kolmivuotiset opinnot vuosina 2004–2007. Kuvataidekoulussa hän sai valmiuden toteuttaa taiteellista puoltaan.

– Toteutan nuoruuden haaveita. Olen toiminut opettajana ja opinto-ohjaajana. Hauska puoli taiteilijana olemisessä on se, että taiteilija voi olla elämän loppuun asti. Taiteen tekeminen on merkityksellistä ja aina kiinnostavaa, miettii Yli-Vakkuri.

Jo ennen kokopäiväistä taiteilijuutta, on taide ollut hyvin vahvassa roolissa Yli-Vakkurin elämässä. Taiteilijan mieles-

tä taiteen tekeminen antaa energiaa tehdä ja yrittää yhä enemmän ja pidemmälle; se on henkinen voimavara ja ehtymätön ilonlähde. Nykymaailman keskittyessä materiaalin haalimiseen ja vaalimiseen, on taide ihmisen henkistä varallisuutta. Mirja Yli-Vakkuri haluaakin painottaa kulttuurin harrastamisen tervehdyttävää vaikutusta.

– Taidegallerioissa ja konserteissa käyminen on verratavissa urheilusuoritukseen hyvinvoinnin kannalta. Taide on henkinen asia. Taide ja filosofia ovat lopulta ne jotka tekevät ihmisistä ihmisiä, Yli-Vakkuri pohtii.

Kehyksien kautta

Mirja Yli-Vakkuri hakee aina uudenlaista näkökulmaa taideteoksiinsa. Taiteen tekeminenkin alkaa päinvastaisessa järjestyksessä, vanhat taulujen kehykset toimivat usein ideoinnin alkuunsaajoina.

– Vanhat esineet puhuttelevat, puu ja erityisesti vanhat kehykset ovat innostavia. Työkennellessä minua kiinnostaa ennen kaikkea eri materiaalien

ennakkoluuloton yhdisteleminen, esimerkiksi mitä tapahtuu kun laittaa vasaran ja helmen vierekkäin.

Mirja Yli-Vakkuri haluaa hyödyntää jo olemassa olevan esinevarannon taiteessaan, kaikkea ei tarvitse luoda uudestaan. Sukulaiset ja ystävät tietävätkin kenelle kannattaa tuoda näytille ylimääräiset tavarat varastoista ja kirjahyllyistä, mutta taiteilijan tarkka seula erottaa heti oikeasti potentiaalisen esineen.

– Maaailma pursuaa materiaalia ja ainetta. Sen lisäksi että meillä on hirveästi tavaraa, niin nykyään myös heitetään paljon esineitä pois. On paljon ilman käyttöä olevia valmiita kauniita esineitä. Ihan arkisessa esineessäkin voi olla todellista kauneutta. Taiteilijan kokeiluiden ja kokemuksen kautta vanha tavara saa uuden muodon yllättävässä yhteydessä.

Varkaisilla

Mirja Yli-Vakkuri aloitti taiteen tekemisen perinteikästä tietä piirtämällä ja maalaamalla. Luova matka on kuitenkin johtanut hänet kolmiulotteis-

ten teosten pariin.

– Esinekoosteiden avulla voi ilmaista huumoria. Minä tykkään rönsyillä, tämä on kivaa ja jos katsojakin nauttii niin ihanaa, toteaa iloisesti naurava Yli-Vakkuri. Taiteilijan esinekoosteet ovat hyvin moniulotteisia ja leikkillisyyden alta saattaa paljastua vakavampi ajatus. Taideteokset sisältävät symboliikkaa ja tarinoita, mutta ne ovat ilo myös silmälle. Tulee hyvä mieli, kun kauniille mutta tarpeettomaksi jääneelle esineelle on löytynyt uusi, kaunis merkitys.

Mirja Yli-Vakkurin mukaan AteljeeGalleria Virpi & Orbin kesän näyttelyn Luovuuden iloa -nimi merkitsee sitä, että kaikki voivat päästä osalliseksi luomisen riemusta. Taiteilija muistuttaa, ettei taiteeseen tarvitse suhtautua aina juhlallisen vakavasti. Tärkeintä on että tulee avoimin mielin kohtaamaan taidetta.

– Voi tulla hymyilemään ja nauramaan töille. Ja ideat voi tulla varastamaankin jos todenteolla inspiroituu, rohkaisee Mirja Yli-Vakkuri.

IRENE RIIHIMÄKI

Mirja Yli-Vakkuri tekee taikatemppeja esinekoosteillaan.